

СТЕНОГРАМА
засідання Комітету з питань науки і освіти
04 липня 2018 року
Веде засідання перший заступник голови Комітету СПИВАКОВСЬКИЙ О.В.

ГОЛОВУЮЧИЙ. ...за рахунок того, що університети самі будуть обирати модель. Захочуть таку модель, захочуть іншу модель, але це дозволить... Управління. Бо перехід на корпоративну модель управління дозволить переходити в інший статус, отримувати інший рівень свободи, академічної і фінансової і так далі, і це буде можливість залучати серйозні компанії, серйозний бізнес для того, щоб університет розвивався на основі спільних...

СКРИПНИК О.О. Знаєте, як у мене було в дитинстві, мій дідусь розказував, коли він в 33-му році в колгоспі, то було так. Каже, колхоз – дело добровольное, хочешь – поступай, а не хочешь – расстреляем, а хочешь – корову сами заберем.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, ми живимо ще на 100 років вперед.

Так, шановні колеги, у нас дев'ять питань, і час у нас дуже обмежений. Тому перше питання, це проект Закону про внесення змін до статті 6 Закону України "Про вищу освіту" (щодо обов'язкової атестації осіб, які здобувають ступінь магістра медичного або фармацевтичного спрямування, інтернів).

Шановні колеги, я дуже коротко. Дивіться, ми як комітет, який підтримує філософію відкритості, філософію збалансованості прийняття рішень, ми провели засідання комітету. На комітеті ми побачили, на засіданні комітету ми побачили, що у нас фактично немає консенсусу відносно цього. А для того, щоб не ламати всю цю ситуацію і так далі, ми домовились і провели круглий стіл, на якому була можливість вже в спокійному форматі експертам обговорити ці питання.

В результаті обговорення цих питань стало зрозуміло, що фактично ключовим слабким місцем є повернення до, скажімо так, ну, на мій погляд, корупційної системи і фінансування через університети, що не може нікого влаштувати. Більш того, ми зрозуміли, що навіть готові іти вперед до того, щоб фінансувати перевірку якості з державного бюджету і студентів бюджетної форм навчання, і студентів-контрактників для того, щоб зрозуміти взагалі, який рівень підготовленості, для того, щоб побачити оцю кореляцію між внутрішнім навчанням, якістю цього навчання і, скажімо, пороговими речами. І, таким чином, я сьогодні провів відповідні консультації з авторами цього законопроекту, і ми домовились, що вони погодилися там з відповідними зауваженнями, погодилися з тим, щоб... і ви побачите ще зараз проект рішення, повернути суб'єкту права законодавчої ініціативи на доопрацювання. Для того, щоб вони мали можливість попрацювати, подивитись, чи потрібно, чи не потрібно, щоб і так далі з урахуванням якраз позицій, які там були. Я думаю, що це абсолютно нормальне, конструктивне рішення, яке б дало можливість у м'якій формі зрозуміти речі, які абсолютно не повинні бути в тілі законопроекту і так далі.

Тому от я дуже коротко сказав. Тобто вся робота була проведена, і автори законопроекту не будуть заперечувати проти того, що було от таке формулювання: відправити на доопрацювання авторам законодавчої ініціативи.

Тоді є пропозиція, якщо народні депутати не проти, то прошу проголосувати за такий проект рішення.

Бачите, ми працюємо і під час пленарних засідань.

_____. Дякую, дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. А йдемо до другого питання.

Я думаю, це нормально, хай автори... Я просто пояснив ну, я сам категорично не сприймаю модель, коли... Але я хочу, щоб... звертаюсь до представників МОЗу і МОНу, що, ще раз, я хочу, щоб ця формула, що... якщо держава, вона ставить питання якості, то держава повинна і фінансувати це. До речі, от як ЗНО фінансує держава, то і ЄДЕБО повинна фінансувати держава і кроки, тобто порогові екзамени, повинна фінансувати держава. Взагалі це абсолютно нормально, замовник,

так, бо це смішно, я кажу, я хочу тебе перевірити, але за перевірку ти повинен заплатити. Ну, це не є нормальним. Тому, я думаю, правильне рішення ми прийняли і проголосували.

Друге питання. Проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення правової охорони географічних зазначень (реєстраційний номер 6023), це друге читання.

Шановні колеги, я дуже коротко. Три хвилини буде достатньо директору департаменту? Я тоді надаю слово Жалдаку Валерію Олександровичу, директору Департаменту інтелектуальної власності Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, який тільки вчора повернувся зі святкування в посольстві Сполучених Штатів в Україні з Дня незалежності. Будь ласка. Ну, я цього не знаю, але знаю регламент роботи посольства.

Тому, будь ласка.

ЖАЛДАК В.О. Дякую, Олександр Володимировичу.

Даний законопроект є одним із фактично семи законопроектів, які знаходяться в стінах Верховної Ради, це євроінтеграційний законопроект, покликаний привести у відповідність законодавство України до законодавства Європейського Союзу та привести у відповідність з Угодою про асоціацію.

Не буду зупинятися на новелах, ми про них говорили вже при розгляді в комітеті на першому читанні. Фактично, в цьому законопроекті передбачається приведення у відповідність нашого термінологічного апарату до директиви Європейського Союзу.

Зазначу, що при підготовці даного законопроекту була певна дискусія вже на рівні експертному. З боку Єврокомісії були певні зауваження, застереження щодо цього законопроекту. І разом з Міністерством агрополітики ми зібралися, провели неодноразово круглий стіл, узгодили ключові позиції, і фактично ці зауваження, застереження переросли в правки народних депутатів пана Кулініча і Кіраля. І тому між першим і другим читанням з'явилися ці правки. І ми очевидно підтримуємо ці запропоновані правки народних депутатів. Разом з Мінагрополітики ці позиції узгоджені. Ми пропонуємо їх підтримати.

Також до цього законопроекту були подані правки народного депутата Пташник Вікторії. І ми так само погодилися підтримати правку 18, яка фактично дає можливість для третіх осіб, скажімо, робити заперечення щодо реєстрації того чи іншого географічного зазначення. Тобто наша позиція Мінекономрозвитку вона так само погоджена з Мінагрополітики, підтримати правку 18 Вікторії Юріївни Пташник. Тому пропонуємо народним депутатам підтримати і винести на розгляд до другого читання даний законопроект.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам. Дякую, Валерій Олександрович.

Запрошую до слова співдоповідача від нашого комітету Скрипника Олексія Олексійович, заступника голови комітету, народного депутата України.

СКРИПНИК О.О. Шановні колеги, це технічний законопроект, який імплементує статті 204, 207 Угоди про асоціацію з Європейським Союзом. До редакції, яку прийняли в першому читанні, було багато зауважень, були подані у вигляді пропозицій від народних депутатів. 29 пропозицій, з яких врахували 25. Завдяки цим поправкам текст проекту максимально відповідає законодавству ЄС, яке регулює сферу охорони географічних значень.

Тому пропоную прийняти проект в другому читанні за основу та в цілому. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Олексій Олексійович.

Шановні колеги народні депутати, якщо у вас є якісь зауваження чи пропозиції, будь ласка, виступайте. Якщо ні, то я, власне кажучи, пропоную тоді проголосувати це рішення. Як ви до цього відноситеся? Чи хтось хоче щось сказати? Будь ласка. Готові голосувати? Добре.

Тоді, шановні колеги, пропоную проголосувати. Хто за проект рішення? Хто – проти? Утримався? Рішення прийнято одноголосно. Я поздоровляю МЕРТ з цим рішенням.

Ідемо далі. Третє питання. Проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення охорони прав на компонування напівпровідникових виробів (реєстраційний номер 5694 від 23.01.2017, Кабінет Міністрів України) (друге читання.)

Також я надаю слово Жалдакову Валерію Олександрович, директору департаменту інтелектуальної власності Міністерство економічного розвитку і торгівлі України. Будь ласка.

ЖАЛДАК В.О. Дякую.

Даний законопроект так само є частиною наших зобов'язань перед Європейським Союзом і виконання Угоди про асоціацію. Фактично, на виконання статей 224, 227 Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом та Директиви Європейського Союзу про правову охорону топографії напівпровідникових виробів. У нас даним законопроектом уточнюється строк чинності прав на компонування щодо заявок, які введені в обіг, і також пропонується привести у відповідність так само термінологічний апарат нашого чинного закону.

13.03 прийнято у першому читанні. Були запропоновані народними депутатами правки. Ми вважаємо, що цих правок немає необхідності підтримати. І пропонуємо підтримати законопроект до другого читання в тому вигляді, який розглядався і був схвалений у першому читанні.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

У мене тільки питання. Там от рішення в довідці, де пропонується комітетом врахувати одну правку, а відхилити 27. Чи ви погоджуєтесь з цією позицією, чи ні, Валерій Олександрович?

ЖАЛДАК В.О. Я думаю, що, якщо це мова ідеться про правку щодо пільги для винахідників, для реєстрації топографії інтегральних мікросхем при подачі заявки на реєстрацію, ми принципово не заперечуємо. Однак вважаємо, що це, ну...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дивіться, тоді я уточнюю. Ну, якщо ви не знаєте. Комітет вважає за доцільне підтримати поправку народного депутата України Голубова щодо сплати зборів за подання заявок та підтримання у силі реєстрацію компонування напівпровідникових виробів у розмірі 10 відсотків від установленого Кабінетом Міністрів України збору. Така норма сприятиме створенню відповідних напівпровідникових виробів в наукових установах та вищих навчальних закладів. Ви погоджуєтесь з цим?

ЖАЛДАК В.О. Принципово ми не заперечуємо, однак вважаємо, що це може бути вирішено на рівні постанови уряду, постанова 1716, яка встановлює ставки зборів. Але, якщо депутати наполягають на цьому, очевидно ми не будемо заперечувати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Валерій Олександрович, я просто... дякую за позицію. Але я прошу тут не чинити спротив. Чому? Тому що є побоювання, і ви просто не отримаєте 226 голосів, тому що є побоювання, що будуть встановлюватись відповідні тарифи, які будуть, ну, просто не під силу там бізнесу і так далі.

ЖАЛДАК В.О. Ми не заперечуємо. Не заперечуємо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Все, добре. Тоді я надаю слово народному депутату України Олексію Олексійовичу Скрипнику. Будь ласка.

СКРИПНИК О.О. Шановні колеги, це так само технічний законопроект, який гармонізує законодавство України з законодавством Європейського Союзу і імплементує статті 224, 227 Угоди про асоціацію.

Всього від народних депутатів надійшло 28 пропозицій до законопроекту до другого читання.

Я погоджуюся, що ця частина пропозицій не відповідає змісту правових норм законодавству ЄС або суперечить чинному українському законодавству. Щоб їх приймати, потрібно повністю переглядати українське законодавство, яке регулює сферу права інтелектуальної власності.

Єдину пропозицію, яку можна було прийняти, це от те, що ми зараз обговорюємо, це пропозиція номер 28. Нею пропонують залишити статус-кво щодо пільгової ставки збору 10 відсотків для неприбуткових організацій для сплати за подання заявок та патентів на винаходи та корисні моделі, які стосуються напівпровідникових виробів. Ця пільгова ставка стосуватиметься наукових установ та вищих навчальних закладів, які реєструють такі напівпровідникові вироби.

Однак я хотів би почути позицію своїх колег по комітету, так, і позицію міністерства щодо цієї правки. Значить, є статистика, скільки зареєстрованих напівпровідникових виробів неприбутковими установами зареєстровано, що взагалі є сенс в цій нормі. То хотілось би почути, інші поправки пропоную відхилити, а законопроект рекомендувати прийняти в другому читанні за основу та в цілому.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Олексій Олексійович.
Валерій Олександрович, будь ласка.

ЖАЛДАК В.О. Я можу сказати, що питання дуже просте, тому що таких заявок на реєстрацію можна перелічити на пальцях двох рук.

ГОЛОВУЮЧИЙ. А є статистика у вас?

ЖАЛДАК В.О. Статистика це 8, 9 заявок. Все.

ГОЛОВУЮЧИЙ. За рік?

ЖАЛДАК В.О. Всього.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Всього за всю історію.
Ну, слухайте...

ЖАЛДАК В.О. Які подавались, які чинні, я маю на увазі.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, давайте ми зробимо дуже просто. Є аргументація, є пропозицію цю правку все-таки залишити як можливість, як меседж університетам, науковим установам, що, будь ласка, давайте, держава, Верховна Рада готова підтримати для вас льготну ставку для того, щоб ви там більш активно займалися цією роботою. Я думаю, тут логіка як би є від цього.

Якщо немає інших, я пропоную проголосувати за проект рішення комітету. Як ви, шановні колеги, Володимире Михайловичу, так будемо голосувати?

Хто – за? Прошу. Все. Ну, бачите, от йдемо.

Четверте питання. Про проект Постанови Верховної Ради України про Рекомендації парламентських слухань на тему: "Національна інноваційна система: стан та законодавче забезпечення розвитку". Доповідач сьогодні у нас іменинник – Скрипник Олексій Олексійович, заступник голови комітету з питань науки і освіти. Так я також думаю, це, шановні колеги, це фактично там другий раз і так далі. Я думаю, що всі речі були враховані.

Олексій Олексійович, будь ласка, давайте.

СКРИПНИК О.О. Я боюся, що якщо ви зараз не підтримаєте рішення наше і рекомендації, ще раз розпухне раз в три, і просто шкода дерев, на яких будуть друкуватися рекомендації.

Тому я пропоную, враховуючи, що ми щиро підтримуємо всі ініціативи про збереження лісового фонду, підтримати зараз для того, щоб рекомендації далі перестали розпухати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре. Голосуємо. Хто – за? Проти? Рішення прийнято одногосно.

П'яте питання. Проект Закону про внесення змін до Закону України "Про освіту" щодо виконання резолюції Парламентської асамблеї Ради Європи стосовно забезпечення прав корінних народів, національних менших України на навчання рідної мови. Народний депутат Писаренко.

Є народний депутат? Немає.

Я пропоную це питання зняти. Більше того, я зразу скажу, що завтра о 10 годині нас запросили, тобто мене запросили як очільника комітету на Конституційний Суд, який буде розглядати подання 48 народних депутатів щодо конституційності Закону "Про освіту".

Тому, я думаю, що якщо тут немає народного депутата, то ми це питання знімаємо. Якщо немає заперечень, да. Це філософія. Знімаємо, так?

Наступне питання, шосте. Проект Закону про внесення змін до Закону України "Про освіту" щодо врахування висновків Венеційської комісії стосовно положень Закону України "Про освіту", що регулюють використання державної мови та мови національних меншин в освіті (реєстраційний номер 7402), народний депутат Вілкул.

Я бачу, Олександра Юрійовича немає. То є пропозиція зняти це питання. Немає заперечень?

Будь ласка.

СКРИПНИК О.О. Вибачте, що я знову виступаю. Ви знаєте, я думаю, що нам все ж таки треба було би, навіть не дивлячись на ті всі подання на всі такі речі, виробити позицію комітету з цього питання. Тому що деякі рекомендації Венеційської комісії є абсолютно чіткими стосовно того, що ми наприймали. Мені дуже шкода, що нам не вдалося тоді відстояти те рішення, яке у нас було напрацьоване величезною роботою груп того всього. Те, що ми зараз маємо, ми зараз пожинаємо, я би сказав так, небажання признати свої помилки. А то ми хочемо сказати, впертися і сказати, що ми все-таки праві, а весь світ у даному випадку помиляється.

Здається, що тут треба було б акуратно подумати, яким чином найм'якше можна було би, щоб не дратувати ні в одну, ні в другу сторону, так, все ж таки мати чітку позицію комітету з цього приводу. Здається, що, можливо, треба чи робочу групу, чи ще щось, разом з міністерством, просто акуратно, тому що... Розумієте, в даному випадку що ми бачимо? Перехоплюють ініціативу інші люди, які до комітету... ну, це нормально, що депутати подають любі ініціативи законотворчі, але, мені здається, що нам треба все ж таки було, щоб комітет мав свою позицію, разом узгоджену, дуже бажано, щоб ця позиція була узгоджена разом з міністерством, стосовно цього дуже сенситивного питання.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Дивіться, я поясню ситуацію. Головна позиція Венеційської комісії, вона фактично врахована в законопроекті 8046 для того, щоб відтермінувати на три роки процес імплементації реалізації 7 статті. І Міністерство освіти підготувало, провели відповідну роботу, підготували, ну, на мій погляд, не зовсім там правильно те, що поєднали НАЗЯВО з 7 статтею. Це повинно було розведено для того, щоб там, як то кажуть, прибрати відповідні спекуляції. Але добре. Тобто виступ міністра освіти й науки України підкреслив, що головною позицією і головним зауваженням Венеційської комісії це є якраз відтермінування на 3 роки імплементації. І Комітет з питань науки і освіти розглядав це питання. Більш того, ми провели ще й круглий стіл після цього, і після того ще раз повернулись, і на комітеті розглядали це питання, і відповідно проголосували його.

Я, наскільки знаю, у порядку денному на завтра стоїть це питання 8046, тому депутати будуть визначатись там. Якщо, наприклад, ми ще раз, от тут момент такий, Олексій Олексійович, я готовий, ви ж знаєте, да, ми можемо навіть продумати формат круглого столу і провести дебати навколо цього. Але, чесно кажучи, ну, знаєте, ми ж всі приймали це рішення з урахуваннями пропозицій і так далі, це був консенсусний тоді документ, 256 голосів. Просто потрібно подумати, чи потрібно ще раз

там як би цю хвилю запускати. Ну, давайте проведемо тоді консультації з Міністерством освіти, подумаємо.

Будь ласка, Володимир

..... . Останнє питання обговорювалося на урядовій нараді в понеділок на запити міністрів і з приводу ситуації стосунків з Угорщиною, власне, ключове питання.

Зараз ситуація така. Для того, щоб налагодити нормальні стосунки з Угорщиною, нам потрібно виконати два пункти рекомендацій Венеційської комісії. Два основні, тому що інші не такі суттєві. Це на три роки продовжити імплементацію і надати право розширити права недержавних, некомунальних... приватних закладів у викладанні рідною мовою.

Друге питання вирішується через Закон "Про середню освіту", і там є погоджені позиції...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре. Ну, ми прояснили.
Восьме питання. Проект Закону про внесення змін...

..... . (Не чути)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, будь ласка.

..... . (Не чути)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ваше питання зараз, восьме.

..... . (Не чути)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.
Сьоме питання. Проект Закону про внесення змін...

..... . (Не чути)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зараз?

..... . (Не чути)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, якщо ви не проти, я поставлю це питання, Володимир Михайлович. Просто один раз там, півроку тому Володимир Михайлович запропонував не розглядати питання без народних депутатів. Якщо ви готові, давайте розглянемо і той, і інший. Будемо відхиляти і поставимо крапку на цьому.

Володимир Михайлови, будь ласка.

ЛИТВИН В.М. Ну, справа в тім, що, я думаю, що ми просто тими рішеннями, які ми плануємо прийняти, ми не вирішимо цю проблему. Ви прекрасно розумієте, що угорська сторона зачепилася за статтю 22 Конституції України. Стаття 22 Конституції України нагадує: при прийнятті рішень наступних не можна погіршувати рівень прав і свобод людини і громадянина. І вони апелюють до цього. Якщо Конституційний Суд буде дотримуватись цієї норми, то він взагалі скаже на неконституційність прийнятого рішення. Не знаю, як буде вести себе в цьому плані Конституційний Суд. Я думаю, що тоді ми пішли на поводу якоїсь такої миттєвої робочої групи, яка була скликана на третьому поверсі, потім з коліна зачитали норму, яку треба було прийняти.

До речі, Головне юридичне управління і ваш покірний слуга тоді пропонував, давайте ми залишимо ту норму, яка є в Конституції України, а потім Кабінет Міністрів відрегулює відповідною постановою. Ми себе заганяємо в глухий кут. І зараз ми чи відхилимо ці закони, проекти законів, чи підтримаємо, для Конституційного Суду це не буде жодної позиції.

Тому я все-таки підтримав би голову комітету в даному разі, щоб ми тут не гнали, бо ми в такий спосіб абсолютно нічого не вирішимо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, я дякую всім за вашу позицію. Але чесно вам скажу, що от ми зайшли в дискусію навколо цього, ну, і я не думаю, що ми готові там і так далі зараз перетворювати засідання комітету в дискусію навколо цих питань.

Тому, Володимир Михайлович, я повністю вас тут підтримаю. Я вважаю, не потрібно зараз розглядати ці законопроекти. Тим більше, повторюю, немає головного суб'єкта подання, який би міг мав можливість аргументовано довести свою позицію, пояснити якісь нюанси і так далі. Ну ми ж в кінці кінців... Я розумію, що це неправильно, що вони не ходять на комітети і так далі. Але ж у нас засідання комітету відкрите. Всі бачать. Ну, слухайте, народний депутат не пришов. Він, як то кажуть, вільна людина. Він має відповідний статус, його обрано. Але розглядати без нього такий важливий, чутливий законопроект я б все-таки цього не робив.

Але я, якщо ви хочете, я поставлю на голосування. Будемо розглядати п'яте і шосте питання чи ні?

Ну давайте, хто за те, щоб без народних депутатів не розглядати п'яте і шосте питання, не розглядати, прошу проголосувати. Раз, два. Ні, ні. Давайте ще раз. Раз, два, три, чотири, п'ять. Хто – проти? Все.

Тоді ми не розглядаємо це...

ЛИТВИН В.М. Вибачте, Тарас Дмитрович тоже правий. Я думаю, що наші колеги, вони діють за принципом: ми проекти, помічники підготували, ми його підписали, ми свою роботу зробили, нам потрібний процес, а не рішення. Рішення в сесійній залі щодо мови, я думаю, зараз буде проходити дуже...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Абсолютно. Особливо зараз. Ну, добре, ми прийняли з вами рішення комітетом не розглядати. Все. Ідемо далі.

Сьоме питання. Проект Закону про внесення змін до Закону України "Про формування та розміщення державного замовлення на підготовку фахівців наукових, науково-педагогічних та робітничих кадрів, підвищення кваліфікації та перепідготовку кадрів" (реєстраційний номер 8269 від 13.04.2018). Кабінет Міністрів України. Доповідач – Ковтунець Володимир Віталійович, перший заступник міністра освіти і науки України. Будь ласка.

КОВТУНЕЦЬ В.В. Дякую.

Шановні народні депутати, ми просимо підтримати цей законопроект, який передбачає можливість здійснення регіонального замовлення на підготовку кваліфікованих робітників та молодших спеціалістів. Ви знаєте, заклади профтехосвіти передані на місцевий бюджет, і передані на місцевий бюджет також коледжі і технікуми, які є самостійними юридичними особами. Тобто таким чином вони мають фінансувати з місцевого бюджету, хоча планується і державне замовлення. Державне замовлення у нас здійснюється на підготовку по окремих спеціальностях професійно-технічної освіти і буде так само на підготовку молодших спеціалістів. Мова там буде йти про спеціальності, які мають загальнодержавне значення, локального регіону. Переважна частина фахівців готується для своїх регіонів, і тому треба впорядкувати цю процедуру. Передбачаються певні повноваження Кабінету Міністрів, методика розрахунку середньої вартості, порядок формування регіонального замовлення, всі інші ці речі мають бути упорядковані Кабінетом Міністрів.

Власне кажучи, нічого нового не запроваджується, ми просимо узаконити те, що ми зобов'язані зараз виконати.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Володимир Віталійович.

Тобто фактично ви запускаєте модель співфінансування, так?

КОВТУНЕЦЬ В.В. Я можу сказати, що ця модель є дуже поганою в ситуації бюджетної установи, тому що процедура... Вони є комунальними закладами, вони

утримуються як бюджетні установи з місцевого бюджету. Отримати державне замовлення, гроші з державного бюджету тоді заходять в спецфонд, як і контрактники. Отримання державного замовлення технологічно настільки складне, що заклади профтехосвіти від цього відмовляються. Ми мали можливість на 18-й рік, вступ з 17-го року, дати десь 5 тисяч місць державного замовлення, не витягли 4 тисяч. В статусі бюджетних установ це дуже проблематично. Але це вже інше питання, його треба вирішувати...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, дякую.

Ірина Мирославівна Констанкевич, народний депутат України, від комітету доповідає. Будь ласка.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Я хочу сказати, що, дійсно, проблема регіонального замовлення є дуже важливою. І, оскільки відсутні механізми формування регіонального замовлення на підготовку кваліфікованих кадрів, то даний законопроект є важливим і вкрай потрібним на його ухвалення у парламенті.

Національна Академія педнаук підтримує даний законопроект. Комітет з питань бюджету теж підтримує. Асоціація міст України не має зауважень. Головне науково-експертне управління має зауваження в частині термінології, оскільки йдеться про узгодження із Законом "Про освіту" і з Законом "Про професійно-технічну освіту", який у нас існує ще... відповідає старій термінології. Але через те, що зараз, власне, працює робоча група і законопроект про професійну освіту ми готуємо на осінь, тому комітет пропонує підтримати даний законопроект і прийняти його за основу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Іван Григорович, Володимир Михайлович, хто хоче?

КИРИЛЕНКО І.Г. У мене зауважень до законопроекту, у мене є запитання до міністерства. Як кажуть, раз питання зайшло, що у нас є нерозв'язані вузли, що робити з цим вузлом, який створений зараз. ЗНО не здала третина випускників по українській мові і по українській історії – третина. У нас на фізику один чоловік здав ЗНО, на фізику в Україні. Що будемо робити? Друзі, ці вже діти поїхали в Польщу без ЗНО, без нічого – кілька десятків тисяч. Це вже люди, які не повернуться до нас ніколи. У всякому разі 7 відсотків по опитуванню можуть повернутися в Україну, можуть повернутися. Що будемо робити?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Володимире Віталійовичу, будь ласка.

КОВТУНЕЦЬ В.В. Іване Григоровичу, хороше питання, його треба вирішувати.

КИРИЛЕНКО І.Г. Просто ви бачите, ми вузолочок, який зараз вирішуємо, а вузол зараз утворився такий.

КОВТУНЕЦЬ В.В. Згоден з вами. Є два питання. Якість освіти, середньої освіти. Отже, якщо бар'єр ЗНО з української мови не подолали 7 випускників... 7 відсотків випускників середньої школи, то по закладах профтехосвіти – це більше 40 відсотків, 12 відсотків – це коледжі і технікуми, які після 9-го класу відбирали кращих. Це означає, що і в коледжах, технікумах і закладах профтехосвіти не дають якісну середню освіту. І це є проблема. Її треба піднімати.

На мій особистий погляд, позиція, яку я відстоюю в міністерстві, треба формувати такі потужні кластери, центри професійної найвищої освіти на основі коледжів, приєднувати до них заклади профтехосвіти для того, щоб могли забезпечити якісну середню освіту. Заклади профтехосвіти в більшості зробити це просто не спроможні.

Стосовно іншого, стосовно виїзду у Польщу. Як ви зрозуміли, виїжджають не найкращі зараз для здобуття вищої освіти. Але є інша проблема по закладах профтехосвіти, коли готується випуск, то представники наших підприємств інколи просто

не пускають на поріг, тому що всі кращі випускники вже зафрактовані, вже закон-трактовані на Польщу. Позиція зрозуміла: бізнес повинен плати Україні достойну заробітну плату. Зараз частка заробітної плати готової продукції дуже низька, вона нижча від усіх європейських країн. І бізнес, який хоче мати кваліфікованого виробника, повинен визнавати, що при зарплаті в 5-6 тисяч гривень він його мати вже не буде. Це економічна проблема.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Олексій Олексійович Скрипник.

Ну, тобто відповіді... Володимир Віталійович, без всяких, так. Просто відповіди, я так розумію, немає. От що зараз робити? Ми поки щось створимо...

КОВТУНЕЦЬ В.В. Ні, я відповідаю, що ми зараз пропонуємо. Оскільки пішли на місцевий бюджет, то насправді треба створювати крупні центри праці. От в Кам'янську, ми зараз ведемо таку розмову, намагаємося навколо одного добротного коледжу об'єднати всі профтехзаклади. Це можна робити Насильно це зробити неможливо. Але зовнішнє оцінювання результатів навчання воно корисне в тому розумінні, що показує, хто дає належну якісну освіту, належну якісну освіту. Виявилося, що є проблеми в коледжах, які от тут не один раз розказували, що без них упаде вся економіка.

Якість освіти треба підвищувати. Яким чином це робити? Що ми зробимо найближчим часом, за Законом "Про освіту" має бути ЗНО після 9-го класу два предмети: мова і математика. По природничих. Здається, вже є консенсус у нас в міністерстві. З наступного року другим предметом ДПА, який реалізується у формі зовнішнього незалежного оцінювання, має стати математика обов'язково для всіх. На самому пустому елементарному рівні: на рівні, скажімо, 9-го класу, але атестат не видавати тим, хто не математикою пізніше. А зараз поставити цей варіант, щоб до математики готували всіх. Математична освіта, як і природнича, ну, на грані повної руйнації. Це треба...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олексій Олексійович Скрипник, народний депутат України, будь ласка.

СКРИПНИК О.О. Я би все-таки розглянув, що це питання воно таке часткове, але дуже важливе. Фізика і інженерні спеціальності в вузах. Я вважаю, що ми маємо на рівні, не знаю, там постанови чи це треба... я не спеціаліст цього. Є розуміння одне, що якщо ми хочемо зберегти фізику, так, і з другої сторони, зберегти інженерів, тому що інженер без фізики неможливий, ми все ж таки маємо зробити так, щоб діти, які йдуть на інженерні спеціальності в політехнічні вузи, здавали фізику як обов'язковий предмет ЗНО. Як обов'язковий. Я не знаю, тому що я не бачу іншого варіанту, яким чином це зробити, тому що ми от ту можливість вибору англійська, фізика і ще щось. Так, англійська теж потрібна, тут безперечно. Можливо, збільшити просто на один предмет. Бо інакше ми просто нівелюємо і перетворюємося з інженерної країни в країни, власне, навіть не третього світу, тут спеціальні країни.

Стосовно от тих нездач. Давайте ще тут... ще яка є ситуація. А як ми... це в мене може навіть питання є, я не знаю на нього відповіді, я хотів би почути. А як ми сприймаємо ЗНО? Ми сприймаємо ЗНО як елемент підготовки здачі до вищої... до того, щоб дитина поступила у вищий навчальний заклад? Тоді по ідеї в принципі не мали би всі здавати. І нам же потрібні не тільки працівники медици, вчителі, нам потрібні робітники, так. І ми нікуди не дінемося від того, що інтелект розподіляється по-різному або хтось більше старається, хтось менше старається. Чи ЗНО ми сприймаємо виключно як такий повний спектр, і недача ЗНО означає в принципі слабу підготовку шкіл, що настільки ми погано готуємо. Яким чином оця недача, що ми доносимо до суспільства? Це в мене питання. Я не знаю відповіді. Вибачте, що я може його так ставлю...

_____. (Не чути)

СКРИПНИК О.О. Це зрозуміло, що не маєш спитати. Мені здається... Можливо, хай їде в Польщу, якщо він не здав ЗНО. Ну, тому що, дивіться, тут ще на рахунок Польщі, на рахунок того... В чому є біда? Якщо ми говоримо, що ми відкриваємо, що ми пробуємо будувати риночну економіку, є так само питання ринку праці. І нікуди ми від того не дінемося, що, да, на жаль, мало хто в Україні готовий платити нормальну оплату. І ми зараз фактично стикаємося з тим, що по дуже багатьох спеціальностях робочих, інженерних бізнес починає хотіти платити тисячі доларів зарплати в місяць, а немає кому. Тобто результат полягає в тому, що ти би хотів би заплатити, а не маєш кому.

Я можу сказати, що, наприклад, в мене в компанії, ми зараз інженерні проекти маємо, то на деякі робочі спеціальності ми шукаємо людей, яких в районі там 70-75 років. Тому що ми просто не можемо їх закрити молодими людьми. На робочі спеціальності з великою-великою зарплатою. Тому що в країні з тим катастрофа.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, Іван Григорович Кириленко.

КИРИЛЕНКО І.Г. Тема така, це не для миттєвої розмови. Друзі, вона переростає ця проблема в колосальну соціальну проблему. Єдина країна в Європі, де зараз кількість працюючих дорівнює кількості тих, хто отримує пенсії. Багато років пройде, у нас статистика поміняється. Це страшна статистика, а вона поміняється ще в більш страшну сторону, ще в більш страшну. Хто буде утримувати пенсіонерів? На цих навіть жалюгідних пенсіях, але у нас немає кому утримувати соціальної системи.

Тому проблема наскільки комплексна, вона не стосується Міністерства освіти, це це десяте питання, але, дійсно, це питання Міністерства економіки, Міністерства соціальної політики, це комплексна проблема держави на сьогодні, друзі. Готуємо, намагаємося підвищувати якість освіти для кого? Вже в Польщу переїжджають переманювати з Австрії наших людей, з Австрії. Це про що ж говорить.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Іван Григорович, є пропозиція тоді. От я звертаюся до шановних колег народних депутатів. На наступне засідання комітету, воно буде останнім в цій сесії, є пропозиція... Ну в цій сесії.

_____. Розпустити будуть чи що?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Засідання комітету. Послухайте, є пропозиція, давайте ми заплануємо тоді, я вже давно про це думав, заплануємо парламентські слухання на тему "Збалансований розвиток людського капіталу в Україні" і розглянемо в цілому цю проблему. Бо у нас, я казав, да, у нас є освіта окремо, наука окремо, Міністерство соціальної окремо, Міністерство економіки окремо і так далі. А взагалі хто вивчав проблему того, що відбувається?

От я, наприклад, да, Олексій Олексійович. Але Олексій Олексійович зі Львова. І я хочу сказати, у нього такого дефіциту, наприклад, по айтішникам немає. У нас також є план по проектах і так далі, а немає людей. Чому? Бо 70 відсотків дітей з ЗНО 140 плюс виїжджає в Київ, виїжджає в Луцьк, виїжджає в Львів. Об'єктивно, тому що просто бояться жити біля кордону з Росією. А ті, хто залишаються, 30 відсотків, 130 мінус – ЗНО.

А тепер питання, Володимир Віталійович, і до вас. Я би дуже обережно казав би, як ви сказали, виїжджають не найкращі. Не найкращі в тому сенсі, що ЗНО. Але може людина бути краще, мати 130, але бути набагато краще ніж людина, яка отримала 190. Просто ми про різні речі кажемо.

Шановні колеги, у нас немає збалансованого розвитку України, ну немає по регіонах. Це велика загроза для стабільності розвитку України. Я хочу, щоб зрозуміли. Бо я просто бачу, я живу в Херсоні, я на собі відчуваю, що відбувається. І те, що відбувається в Херсоні, не буде так відбуватися у Львові, у Луцьку і так далі. Бо рівень освіченості визначає дуже багато чого.

Тому, шановні колеги, є просто пропозиція, ми ж підняли це питання. Є питання, і давайте його поставимо на парламентські слухання, бо це дуже важливо. Інакше, ми 4 роки щось робили, приймали якісь закони, приймали постанови Кабміну, накази і так далі, а результатом є... От я був три тижні тому на 10-й парламентській асамблеї... Міжпарламентській асамблеї Польща-Україна. Ну що, за ці 4 роки в п'ять разів виросла міграція молоді в Польщу. Сенатори польські з великим задоволенням це сприймають. Вони кажуть, нічого, ми ж фінансуємо і так далі. Бо вони розуміють, що ключовою цінністю розвитку є людина і молода людина. Що ми робимо? Ми робимо і відсікаємо їх. Тобто ми самі створюємо умови для того, щоб молодь від'їжджала. Якщо дитина не має бачення перспективи розвитку в Україні, вона виїжджає. Це, дійсно, комплексне питання. Але це питання і освіти, це питання широкого... моделі широкого вступу, бо воно вимиває людей. Вона їх мотивує на те, що не потрібно, що там Миколаїв, що там Херсонщина і так далі, ми поїдемо далі, бо сама держава створила все для того, щоб молоді талановиті люди від'їжджали з регіонів.

Тому є пропозиція. Я тоді прошу секретаріат підготувати і пропозицію щодо проведення парламентських слухань на цю тему "Проблеми збалансованого розвитку людського капіталу в Україні" поставити і послухати. Тому і запросити всі зацікавлені міністерства, щоб було зрозуміло, де ми, що ми робимо і як ми бачимо, так, стратегію виходу з цієї ситуації.

_____. (Не чути)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну я розумію, але ми будемо ініціювати.
Будь ласка.

СКРИПНИК О.О. Мені подобається слово "збалансоване", дуже таке збалансоване слово ...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Це ж, до речі, збалансованість – це ж меседж 50-річчя Римського клубу.

СКРИПНИК О.О. Я пропоную, щоб ми зараз ad hoc включили це питання в порядок денний і за нього проголосували.

ГОЛОВУЮЧИЙ. А ми проголосуємо. Ми ж будемо... Зараз план буде? і ми його в наступну середу... Я просто прошу як то погодження включити це, щоб, ну, це було наше спільне рішення...

СКРИПНИК О.О. (Не чути)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, давайте, я так думаю, на жовтень-листопад.

_____. (Не чути)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре. Нема. Добре, домовились тут.
Ірина Мирославівна, будь ласка. Да, я перепрошую...

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Я прошу по сьомому, шановні колеги, проголосувати, оскільки у нас є пропозиція законопроект за основу, прийняти за основу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да.

Голосуємо. Хто – за?

А, ви хочете? Будь ласка, Володимир Михайлович.

ЛИТВИН В.М. Олександр Володимирович, шановні колеги, знаєте, оця тема освіти вона є вкрай болючою зараз. Я думаю, що кожен з нас, хто буває на окрузі? він це відчуває особливо з тим, що зараз ОТГ оптимізують систему освіти.

Невеличка ОТГ, закривають, і залишається одна так звана опорна школа. Доріг немає, транспорту немає, а потім ми говоримо про якість. І проблема ця кричуща якості освіти. Мені здається, що коли ми говоримо про ЗНО, ми говоримо те, що ми отримуємо на виході, ми вже констатуємо незадовільні результати. Оцю інформацію, яку ми отримали, вона має, звичайно, насторожити. Але мені бачиться, що проблема в тому, що немає в загальнодержавному вимірі розуміння місця і ролі освіти. От ми з вами шляхом дискусії, діалогу, компромісів працювали над відповідними рішеннями. Але ж ми свідомі того, що вони по суті справи провисають. І очевидно треба серйозна розмова, але, якщо це парламентські слухання, то обов'язково, щоб за участю це було Прем'єр-міністра для того, щоб ця тема набула вагомості звучання.

І ще мене, що турбує, от я хотів би поділитися. Серпневі конференції будуть. І виникає проблема, що раніше, скажімо, була районна, потім обласна конференція. Вчителі мали можливість обговорити якісь проблеми, нові тенденції, нові підходи, поділитися певним досвідом. Сьогодні в нас відбувся навіть не процес регіоналізації, а процес хуторонізації. Бо тепер кожна ОТГ проводить свою серпневу конференцію.

Я, користуючись нагодою, просив би подивитися, чи не можна було б рекомендувати, щоб ці все-таки серпневі конференції були на рівні районів. Там нічого ділити, бо між собою голови районних державних адміністрацій, в яких нічого не залишилося, крім силових структур, вони не розмовляють з керівниками ОТГ. Бо фінансів в них також немає і немає за що утримати районні ради.

Щоб ми не ізолювали педагогів. А як в нас може бути налагоджена методична робота, обмін досвідом, якщо в кожному районі вже 4-5 ОТГ, і залишилося два населених пункти, які крупні і нікуди не хочуть приєднуватися, бо вони стоять на трасі і там є заправки. Якщо це можна, таку рекомендацію видати.

І, нарешті, останнє. З приводу закону, з проекту, точніше, закону. Мені бачиться, що ми просто змушені, прийнявши рішення про передачу на місцевий бюджет профтехучилищ, йти за процесом. А скажіть, будь ласка, яка загальна державна політика щодо системи профтехосвіти? Я з вами абсолютно згоден, і всі ми знаємо і бачимо рівень підготовки людей. Але ж ця система ж виконує величезну соціальну, якщо хочете, опікунську функцію. Ну якщо існує ПТУ, він собі замовить там 5 людей. А далі якщо замовлення не буде? Я думаю, що ми в такий спосіб продовжуємо конвульсію в цій системі. А яка загальна позиція, крім регіональної? Яке бачення?

Мені здається, що в принципі можна підтримати цю пропозицію, цей закон за основу, але ми б мали подивитися, яка доля цієї системи освіти. І чесно сказати, до чого ми прийдемо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Голосуємо... Давайте ми проголосуємо, зараз ми ввійдемо в дискусію... Ні, я не проти, ну давайте проголосуємо.

Я думаю, що... Володимир Віталійович, є просто питання. От просто, дивіться, про що йде мова. Зубко, віце-прем'єр-міністр, він фактично займається процесом децентралізації і регіонального розвитку. Ми кажемо про те, що ми як Комітет з питань науки і освіти кажемо, що ключовим елементом інфраструктури є людина. Я перепрошую, ви правильно сказали, Олексій Олексійович, я готовий платити 2 тисячі доларів, тому що... А нікому платити, вже немає таких людей. А що ми зараз отримуємо? Через 10-15 років не буде вчителів фізики. Тобто ви вже не будете обговорювати проблему, як... Шановні колеги, ви не будете обговорювати проблему якості освіти, ви будете обговорювати проблему того, хто взагалі буде давати цю освіту. Ну не буде вчителя фізики. Я по Херсону бачу, немає, Наприклад, 20 школа, я її закінчив, це була спецшкола з математики і так далі. Це школа – немає вчителя фізики.

Тобто, шановні колеги, я прошу підтримати, ми домовилися, все робимо. А зараз проголосуємо по сьомому питанню.

Хто – за? Є.

СКРИПНИК О.О. Ви ще пропустили момент. Володимир Михайлович погодився до мене йти працювати після того, як піде на пенсію, токарем. Так що... я прошу це занести в протокол...

ЛИТВИН В.М. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре.

ЛИТВИН В.М. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Та я думаю... Володимир Віталійович.

КОВТУНЕЦЬ В.В. Та ми погоджуємося, безумовно.

Володимир Михайлович, абсолютно з вами погоджуюся. Там проблеми зараз набагато складніші. Тому що адміністративну реформу треба продовжити. Після того, коли ми ОТГ сформулювали, треба формувати, внести зміни до Конституції, робити повіти, укрупнити райони. В нинішній ситуації це насправді дуже небезпечно. Ми з Мінрегіоном працюємо над тим, щоб апарат не роздували. Вибачте, в деяких районах була одна райадміністрація, а зараз чотири з'явилося. І вони займаються, ну вибачте, язик не повертається.

Вчора скандал бачили, мабуть..... Ми просили голову, не роби того. Є прекрасна гімназія, третє місце в області має по якості.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Абсолютно. Він її закриває фактично.

КОВТУНЕЦЬ В.В. Традиційна українська, вибачте, заздрість, знищимо краще.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так це нормально. Для філософії. Ви розумієте, люди з пещерним мисленням фактично отримали владу, і ці люди дуже просто: та мені тут оце потрібно побудувати це, навіщо мені витратити ці кошти на цю школу. Ти йому кажеш "А про майбутнє". "Ну, послухай, після мене хоч потом". Отак, на жаль...

КОВТУНЕЦЬ В.В. Я прошу вибачення. Я сьогодні голові пообіцяв. Він прийняв рішення, що в цій гімназії нормативна наповненість спочатку має бути 33, щоб поставити їх в певну позу, а потім вже... Я їм пообіцяв, що наступного року норматив 33 буде для всієї його ОТГ, ми йому це зробимо.

Але насправді тут інше питання. За Законом "Про освіту" воно все вирішується. Ми створюємо службу якості, яка повинна на регіональному рівні ці питання оцю самодіяльність.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякуємо.

КОВТУНЕЦЬ В.В. А за районні конференції...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Переходимо до восьмого питання. Не менш важливе для всіх і для МОН, і для освітян, це проект Закону про внесення змін до додатка № 3 до Закону України "Про Державний бюджет України на 2018 рік" щодо збільшення видатків для вищих навчальних закладів I-II рівня акредитації, які входять без статусу окремих юридичних осіб до складу вищих навчальних закладів III-IV рівнів акредитації (реєстраційний 8435 від 06.06.2018).

Я просто нагадаю, ви ж знаєте, це склалась ситуація, коли фактично міністерство повинно було додати 1,9 мільярда гривень для того, щоб вирішити це питання, бо вони в попередній проект бюджету, який голосувався, не заклали цих коштів, вони всі хотіли скинути на місцевий бюджет. А як можна було скинути коледж, який є в структурі як неюридична особа в університеті, скинути на місцевий бюджет? Ну, це взагалі, ну, це повний нонсенс з точки зору там бюджетного процесу і Бюджетного кодексу.

Тому, будь ласка, Ірина Мирославівна. Будь ласка.

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, зараз от... А от є, Андрій Володимирович Бондаренко у нас є. Ми надамо йому слово, він скаже. Ну, давайте послухаємо. Ми все розуміємо всю складну ситуацію. Але ми послухаємо питання і будемо приймати рішення.

_____. (Не чути)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Абсолютно.
Дякую.

КИРИЛЕНКО І.Г. (Не чути)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Іван Григорович, ну, давайте.
Ірина Мирославівна, будь ласка.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Шановне товариство, насправді, це проблема, яка у нас вже, ну, апріорі її можна було прогнозувати ще взимку, тому що було зрозуміло, що наші університети, в складі яких знаходяться коледжі і технікуми, тобто заклади І і ІІ рівня, не мають таких можливостей, щоб додатково утримувати і ці навчальні заклади. Але принаймні впродовж кількох місяців весняних була ще надія на те, що будуть знайдені якісь варіанти, як вирішити ситуацію із зарплатами працівників, із нарахуваннями на зарплату працівників коледжів і технікумів, як вирішиться ситуація із відпускними цим працівникам, що буде з комунальними послугами з оплатою. Зрештою є ще стаття оплата стипендій. І сумарно зараз на ці видатки не вистачає майже 2 мільярди гривень. Тобто економісти і Міністерство освіти мали би, звичайно, про цю ситуацію сигналізувати вже давно і шукати шляхи вирішення цього питання.

З усієї поваги, я хочу сказати, що міністерство на одному із останніх комітетів це питання піднімало. Лілія Михайлівна озвучила, що дійсно, на вирішення цієї гострої проблеми потрібно кошти у розмірі 1 мільярд 800 мільйонів гривень. Зараз ми бачимо, що їх треба ще більше. Тому не реагувати на цю ситуацію і говорити лише про те, що коштів немає, напевно, це буде нечесно по відношенню до своїх колег освітян, які працюють у цих закладах, які виконують свою роботу, які здійснюють освітню, надають освітні послуги. І я хочу сказати, що це і нечесно, і несправедливо. І, зрештою, безвідповідально, якщо ми будемо уникати вирішення цієї проблеми.

Ми запропонували знайти ці кошти в резервному фонді, там було 1,5 мільярда, ми пропонуємо 1 мільярд 200. Це хоча б частково покрити ті гострі потреби, які існують.

І я як депутат мажоритарник хочу сказати, що на місцях, в округах є велика тривога за те, що буде із долею коледжів і технікумів, які є в складі університетів. І ми повинні, окрім того, щоб прийняти рішення по фінансуванню, ми повинні ще разом з тим думати, що, яка доля чекає ці навчальні заклади у подальшому. Бо перше півріччя – це одна ситуація, зараз вони заходять в ситуацію, попереду 1 вересня, і знову невідомість. І вона є патовою ця невідомість для них, дуже серйозною.

Тому я звертаюся і до Володимира Віталійовича, і звертаюся до усіх членів комітету з усією відповідальністю поставитися до цієї ситуації, висловити свої міркування. І, можливо, в подальшому, ну, якось об'єднатися. І все ж таки не можна їх лишати на призволяще, на периферії ці навчальні заклади, а все ж таки допомогти їм у цій критичній ситуації, кризовій ситуації.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Я хотів би надати слово Бондаренко Андрію Володимировичу, начальнику відділу освіти Департаменту видатків, бюджету, гуманітарної сфери Міністерства фінансів України. Щоб ми почули. Будь ласка.

Якщо можна, мікрофон включіть, будь ласка.

БОНДАРЕНКО А.В. Добрий день, шановні народні депутати, шановні присутні! Дякую за надане слово.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, давайте послухаємо.

БОНДАРЕНКО А.В. Офіційно ми надавали свої пропозиції до цього законопроекту, я їх озвучу коротко.

Законопроектом пропонується вирішити проблемне це питання шляхом перерозподілу видатків з резервного фонду в сумі 1 мільярд 200. За інформацією моїх колег, які ведуть цю програму, на даний час станом на 25.06 нерозподілений залишок коштів резервного фонду 1,1 мільярд гривень, з урахуванням ще там деякі підписані є, завізовані, проходять візування проекти постанов, тобто про розподіл ще коштів. Там з урахуванням їх прийняття буде десь 0,9. Тобто вже не набирається потрібна сума. Плюс ще відповідно можуть бути якісь надзвичайні ситуації до кінця року. Тобто резервний фонд, за думкою моїх колег, не може бути джерелом покриття коштів. Як вже зазначалося тут на комітеті, з доходами також проблеми. Тобто, ну можливо, за результатами півріччя немає можливості здійснити такий перерозподіл. Тобто потрібно шукати джерела, наявні в бюджеті.

Я відповідаю за Міносвіти. Тобто в принципі на даний час ми проаналізували, там, можливо, буде економія по стипендіях. І в принципі ще є мільярд нерозподілених коштів в освітній субвенції. Якщо Міносвіта прийме таке рішення, ми їх підтримаємо.

Тобто на даний час це все.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Зрозуміло. Тобто ви підтримуєте позицію того, що джерелом, як це написано в законопроекті, не може бути резервний фонд. Так я розумію позицію Мінфіну?

_____. (Не чути)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ні. Ні. Просто так чи ні? Все.

Володимир Віталійович, будь ласка. Щоб народні депутати чули все.

КОВТУНЕЦЬ В.В. Дякую.

Ситуація насправді гірша ніж ви описали. Ми можемо тільки низько вклонитися тим, хто написав цей законопроект, і депутатам, які його подали. Насправді, якщо нічого не змінити, то в IV кварталі зарплати не буде не тільки в коледжах і технікумах, але і в університетах, тому що ми, власне, ці кошти наблизили для фінансування коледжів і технікумів. І ми можемо зупинити до кінця року взагалі освітній процес в усій вищій освіті. 2 мільярди – це дуже багато.

Ну, я не хочу нагадувати, де були кошти на коледжі і технікуми, які є відокремленим структурним підрозділом, вони закладалися в місцевих бюджетах. Мало чи багато, але вони закладалися. Це розбалансування виникло через те, що ми сказали, що фінансується з бюджетної програми III і IV рівня акредитації, але кошти туди не додали.

Стосовно покриття. Я можу погодитися, що, мабуть, з резервним фондом так не можна поводитися, ще попереду півроку життя нашого, але є ще резервна дотація. Ми зараз використали одну й одну десятих мільярда із резерву із субвенції на окупованій території Донецької і Луганської областей, яка не буде використана. А раніше ми ці кошти завжди спрямовували на середню освіту. Бо це кошти для середньої освіти за своєю природою. Зараз ми одну й одну десяту ми використали, там ще залишається, якщо не помиляюсь, можливість 400 мільйонів, ось, але все одно це не вирішує проблему.

В стипендійному фонді, в стипендійному забезпеченні економії не буде. Тому що ми зараз за рахунок стипендійного фонду для студентів університетів і академій ми оплачуємо стипендію і студентам коледжів, і технікумів. Там дефіцит більше 100 мільйонів гривень виникає вже.

От, тому, можливо, ще раз повернутися до цього питання, уважно подивитися, тому що у свій час ми піднімали питання не один раз на кількох урядових комітетах і заступник міністра фінансів Сергій Марченко тоді обіцяв, що ми... ми маємо зробити в середині року перерозподіл. Я думаю, що цей розподіл треба робити за рахунок резервної дотації, яка передбачається на покриття видатків місцевих бюджетів, які не покриваються освітньою чи медичною субвенціями, там є ресурс.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Володимир Віталійович, я хочу, щоб ми зрозуміли. Дивіться, я навіть взагалі не розумію, як можна було тоді планувати фінансувати структурні підрозділи університетів через місцевий бюджет. От нам кажуть, от краще б ви не приймали цей закон. Але я просто питаю, от є університет, державна власність, державний рівень, всередині є підрозділ, коледж. Кажуть, оцей коледж буде фінансуватися за рахунок місцевого бюджету. А тепер питання. Ви... ну, от ми ж знаємо ситуацію. Яка місцева влада буде фактично фінансувати коледж, який є в структурі університету, який є на державній, фактично є державною власністю і так далі? Ну, як можна було так планувати дохідну частину і розподіл, щоб це взагалі планувати через місцевий бюджет? Ну, це просто ненормально, це просто нонсенс. Тому ситуація, яка виникла, це ситуація, яка виникла з того, що, ну, є речі, які можуть бути, навіть теоретично на місцевому бюджеті. А є просто неможливо, щоб вони були на місцевому бюджеті.

Добре, ми почули думку. Тепер, ну, що народні депутати, будь ласка. Тарас Дмитрович.

Да, Володимир Михайлович.

ЛИТВИН В.М. Також підтримую проект рішення. Але ми тут з Тарасом Дмитровичем обмінялися думками. Кошти можна знайти, я сьогодні почув радісну звістку про те, що в нас надходження з одного контейнеру вирости вдвічі. Контейнери... На митниці, да.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сканер поставили і вирости.

ЛИТВИН В.М. За рахунок цих надходжень. Вони ж зараз... обліковані. І я думаю, тоді буде і стимул наводити більший порядок. Це перше.

Я підтримую абсолютно це рішення. Тим більше, що серед авторів цього подання я не бачу кандидатів в Президенти, це означає, що це непопулістський крок.

В мене питання, якщо може Андрій Володимирович відповісти. Чи відповідає дійсності, я не знаю, чи зможете ви надати відповідь, що Київ заліз у місцеві бюджети вже зараз десь в межах мінімально на 60 мільярдів гривень? Це перше питання.

І друге. Які залишки на казначейських рахунках..... залишки? Яка сума? Бо та інформація, наприклад, яка приходить від знайомих людей, які знають економіку фінансову, вона має нас насторожувати, що ми начебто живемо в такому ілюзорному світі, тому що у нас все гарно.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре. Дякую.

Володимир Михайлович, ну там незрозуміло. Там же написано "та інші". Там же написано "автори та інші". Серед авторів з прізвищами точно немає кандидата. Добре. А хто знає, Іван Григорович, може змінюється. Добре.

Іван Григорович, будь ласка, слово вам.

КИРИЛЕНКО І.Г. Я, звичайно, підтримаю цей законопроект. Ми давно відстоювали цю позицію.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тоді голосуємо. Хто за проект рішення, прошу проголосувати.

Шановні колеги, ну, це чесно і справедливо. Ну, послухайте, ми так домовлялися, коли готували це. Я вам чесно скажу, ну, логіки немає ніякої, що з різних бюджетів повинна фінансуватися одна структура в даному випадку. Добре.

Дев'яте. Ну, у нас коротке питання. Тому я прошу, шановні колеги, 5-7 хвилин, ми будемо закінчувати. Про внесення змін до складу робочої групи з доопрацювання проекту закону України.

Андрій Володимирович, дякуємо вам за присутність. Ви повинні зрозуміти, ми робимо цю роботу в рамках того, що ми домовлялися в грудні фактично. Тобто ми

не виходимо за рамки чогось такого маргінального і так далі. Все. Дякуємо вам. Шукайте в кого гроші. Освіта завжди буде вас пам'ятати. Дякуємо вам.

Доповідач – Скрипник Олексій Олексійович, заступник голови Комітету з питань науки і освіти. Будь ласка.

СКРИПНИК О.О. Питання 9.1. Про внесення змін до складу робочої групи з доопрацюванням проекту Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо врегулювання питання авторського права і суміжних прав" (реєстраційний номер 7539 від 01.02.18-го), поданий Кабінетом Міністрів України до повторного першого читання.

До комітету надійшли пропозиції про включення нових членів до робочої групи, яка працює над проектом 7539. Пропоную підтримати проект рішення.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Це технічне питання. Хто – за? Проти? Дякую.

І 9.2, також технічне питання, про внесення змін до плану роботи Комітету з питань науки і освіти на період восьмої сесії восьмого скликання. Бо надходили там різні законопроекти і так далі, ми повинні це прийняти комітетом ці зміни.

Якщо немає заперечень, прошу проголосувати. Хто – за? Рішення прийнято.

І, шановні колеги, тоді на середу наступну, тобто на засідання комітету, ми ставимо питання про план, бо ми повинні його прийняти, проголосувати і подати відповідно до Голови Верховної Ради України. Приймається?

_____. (Не чути)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, ми зараз розішлемо тоді листи з проханням... Але базу потрібно виписати, згідно нашої дискусії виписати, що комітет хвилює питання високої міграції за кордон молоді, комітет хвилює питання зниження рівня, як... комітет хвилює питання того, з регіонів від'їжджають і так далі. Тобто ми маємо незбалансовано, і ці тренди вже йдуть останні три-чотири роки. Тому ми пропонуємо погодитися з тим, щоб провести ці парламентські слухання. Ми повинні у будь-якому випадку це ініціювати. Підтримується така позиція? Все.

Шановні колеги, всім дякую за участь у засіданні комітету. І до наступної середи. Дякую.